

د گل پاچا الفت ادبي نظريات

Gul Pacha Ulfat's Literary Thoughts

بريالۍ باجوړی *

Abstract:

Gul Pacha Ulfat is one of the most prominent thinker and innovative poet in the Contemporary Period of Pashto Literature who has written many books. During his time, he was also one of those poets who had presented different views and opinions about literature. He has constructive words, in general, about literature, but he focuses specifically on poems. Ulfat is not only an inventive poet who has contributed to the creation of new thoughts, but he has also presented his thoughts and ideas about literature. He had done so at the time that the literary theories of the Western world hadn't been arrived, and all Afghan scholars used Arabic Language and the traditional Arabic methods. In his work, Ulfat has used Arabic literary beliefs and opinions while his other ideas are the product of his own thought. At the beginning, he published his thoughts and beliefs in a book titled *Literary Discussions*, and many years later, he published his other thoughts and beliefs in another book titled *Composition Writing*. Yet Ulfat published some other literary and social thoughts and beliefs in another book titled *Social Opinions*. In his artistic prose books, there are some literary ideas and thoughts related to different issues in inventive literature. He has an analytical book named *Pashto Sanderiin* which he has analyzed Pashto poems beginning in the classic period to contemporary period. In this book, one can also observe his literary ideas and thoughts. Thus, he is the only one person who has touched on literary theories while others had not even been familiar with the name of it.

Key words: Literature, Pashto Language, Ulfat's Literary, Thoughts.

گل پاچا الفت د پښتو ادبياتو معاصرې دورې یونومیالی مفکرو نونښکر لیکوال او شاعر دی چې د گڼو کتابونو خاوند دی. الفت یوله هغولیکوالو څخه دی چې په خپل وخت کې یې د ادبیاتو په باره مختلف نظریات وړاندې کړي دي. نوموړي په مجموع کې ادب او په خاصه توګه د شعر په اړه د کار خبری لري. الفت لکه چې یومفکر لیکوال دی او د فکرونو تولید یې کړی دی همداسې د ادبیاتو په اړه هم خپل نظریات وړاندې کړي دي. الفت دا کار په هغه وخت کې کړی دی چې د غربي نړۍ ادبي تیوري لاهيواد ته نه وه رارسیدلې او زموږ ټولو علماوو له عربي علومو څخه استفاده کوله او د عربي

* Associate Professor, Department of Pashto, University of Kabul, Afghanistan

دوديز ميتودونه كارول. الفت دعربي ادبي نظرياتو څخه هم استفاده كړې او د كارخبرې يې ترينه راخيستي دي خو نور نظريات يې د خپل فكر محصول دي. ده په لومړي سر كې دغه خپل نظريات په يو كتاب كې خپاره كړل چې (ادبي بحثونه) نومېږي او بيا څوكلونه وروسته يې ځينې نور نظريات په يوبل كتاب كې چې (ليكوالي املاواشنا) نومېږي خپاره كړل . همدارنگه يولې ادبي او اجتماعي نظريات يې په يوبل كتاب كې چې (اجتماعي نظريات) نومېږي هم نشر كړل . دده د هنري نثرونو په كتابونو كې هم يولې ادبي نظريات راغلي چې د تخليقي ادبياتو په بيلابيلو موضوعاتو پورې اړه لري . د الفت يوتحليلي كتاب دی چې (پښتو سندرې) نومېږي او د پښتو شعريې له لرغوني دورې څخه تر معاصرې دورې پورې تحليل كړی دی چې په دغه كتاب كې هم ځای ځای دده ادبي نظريات راغلي دي . په دې توگه الفت يوازيني سړی دی چې هغه وخت يې له ادبي نظرياتو سره تماس نيولی چې د ږځلک دادب تيوری، له نوم سره نااشنا وو .

اصلي متن :

گل پاچا الفت دخپلې زمانې (۱۲۸۸ - ۱۳۵۶) شمسي كال هغه مفكر او نوبتگر ليكوال او شاعر دی چې خپل رسالت يې په ښه توگه سرته رسولی دی او دمعاصر ادب ديورياليست ليكوال په توگه يې د اولس دوښنيديني لپاره په نظم او نثر كې ډير اثرائتو څولي دي . دلته دده په تحقيقاتو او تخليقاتو باندې خبرې نه كوم بل كې دده په هغو ادبي نظرياتو باندې غږېږم چې په خپل وخت كې نوي او دكارخبرې وې . الفت پخپلو دغو نظرياتو كې دشعر ادب ، تخليق دتخليق توکي ، او دادبي کره کتنې په اړه نظريات لري چې ډيرې خبرې يې په هغه وخت كې نوې وې

اصلي متن : گل پاچا الفت دخپلې زمانې (۱۲۸۸ - ۱۳۵۶ ش) هغه مفكر او نوبتگر ليكوال او شاعر دی چې خپل رسالت يې په ښه توگه سرته رسولی او دمعاصر ادب ديورياليست ليكوال په توگه يې دولس دوښنيديني لپاره په نظم او نثر كې ډير اثرائتو څولي دي . دلته دده په تحقيقاتو او تخليقاتو باندې خبره نه كوم بل كې دده په هغو ادبي نظرياتو خبرې كوم چې په خپل وخت كې نوې او دكارخبرې وې . الفت په خپلو دغو نظرياتو كې په مجموع كې دادب ، شعر ، تخليق دتخليق توکي ، کره کتنه اونورو ډيرو موضوعاتو په اړه يولې ادبي نظريات وړاندې كړي دي چې دغه ادبي نظريات په خپل وخت كې ډير نوي وو .

د الفت دلومړنيو ادبي نظرياتو كتاب (ادبي بحثونه) نومېږي چې په (۱۳۲۴ ش) كال كې چاپ شو . په دې توگه ويلای شو چې په معاصرو ادبياتو كې الفت لومړی شخص و چې په پښتو ژبه كې دادب تيوری بنسټ كښنود .

کاندید اکاډيمسن محمدصديق روھي ددغه کتاب په اړه ليکي :

"ادبي بحثونه به بنيابي په پښتو ژبه کې لومړی کتاب وي چې دادبي تيوری په باره کې ليکل شوی دی . الفت دلومړي ځل لپاره پردغه موضوع مفصل بحث کړی دی اودادبي

تيوری ډير حقايق اودقايق يې راسپړلي دي". (1)

خودلته بايد يادونه وکړم چې گل پاچا الفت له دغه کتاب نه راوړوسته هم يولړنورادبي نظريات په خپلو راوړوستو کتابونو کې لکه : ليکوالي املا اوانشا ، اجتماعي نظريات ، پښتوسندرې ، غوره نثرونو او حتی په شعرونو کې وړاندې کړي دي . که دغه ټول وروستي نظريات هم دلومړي کتاب سره مل شي نولوی کتاب به ترينه جوړ شي .

دالفت په ادبي نظرياتو کې دشرقي اوغربي ادبي نظرياتوگډون ترسترگوکيږي خوپه داسې حال کې چې غربي ادبي نظريات لږه پيشپړول زمور ادبياتو ته لاره نه وه پيدا کړي . دالفت دادبي نظرياتونه څرگنديږي چې دعربي پوهانو دادبي نظرياتو مسلطه لاره ورو ، ورو پريږدي اوخپل نظريات له غربي تيوری سره نږدې کوي . په دغونظرياتو کې ډير دالفت دخپل فکرمحصول اوزېږنده ده ځکه الفت دخپل وخت يولوی مفکر اوليکوال و چې دفکرونوتوليد يې کړی دی اونوي فکرونه يې خواره کړي دي .

الفت دشعريه اړه ډيرجالب نظريات لري اودشعريه اړه ډيرې ژورې خبرې دي . الفت وايي چې شعر دزړه کار دی اوهرڅه چې له زړه نه راوځي زمور دغرايزو برخه ده اومور له خپلو غرايزو نه مجبوره يو چې په مور په تاثيرکوي .

دی زياتوي چې دشعراو ادب اصل جوهرعواطف اواحساسات ، تخيل اومتثيل دی . دشعراو ادب اغيزه په همدغو څلورو توکو کې ده . دشعراخذ زړه دی اوکه له عواطفو ، احساساتو ، قلبي تمايلاتو اورښتيانيو جذباتو نه پکې

کارواخيستل شي نوبيا تشبه ، استعاره ، تخيل اومتثيل هم روح پيدا کوي اوپه ادبي صنعتونو کې هم يو حقيقي كيف پيدا کيږي .

الفت په دې نظر دی که په شاعر يوازې په ادبي صنعتونو اوبنکلو الفاظو اتکا کوي اوکوم قلبي تاثيرورسره نه وي نو نظم به جوړشي خودبديعي احساساتو دتحرک قوت به پکې نه وي . الفت دشعريه بنکلامعتقيد دی خو وايي چې دهرڅه دبدلون اوتغيرپه حال کې دي . بنکلام تغير اوبدلون کوي . الفت دغه نظريه يوساده مثال کې وړاندې کوي چې ډير محسوس دی ((مگراوس څوک په دغه رازجامو او کاليو (ادبي صنعتونه) نه غوليرې او دشعراوې په خپله گوري . په دې کې شک نشته چې يونبه لباس په هروخت کې هرچاته ضرور دی اوبې لباسه شيان بڼه نه ښکاري . مگرلباس په هروخت کې بدليرې اودزيب وزينت سامان وخت په وخت بل رازکيږي .

"کله خلک اوږدې جامې اغوندي اوکله لنډې ، یو وخت بخی او چکنونه رواج وي ، بل وخت ساده لباس بڼه گڼل کیږي . کله په کالیو کې ډیر افراط کیږي او کله بیا هغه پایزیونه اودسروتنکی له رواجه لویږي . شعر هم په دې وخت کې خپل لباس اوزیورله پخوانه بل راز کړی دی او هغه ټول پخواني کالي نه اغوندي . که څوک یې په ډیر زور او تکلف ورواغوندي نو خلک یې نه خوښوي بلکې عیب یې گڼي" (2)

الفت شعریو ازې د تفنن وسیله نه گڼي اود شعر رسالت ته په ډیر اهمیت قایل دی . که په کوم شعر کې مفکوره نه وي نو هغه یې تش یوښکلی لستونی گڼي او بس . دالفت په نظر شعر باید د بشر تیاره گوټونه رڼاکړي ، ولسونه راوښ کړي ، اتحاد او وحدت رامنځته کړي او ټولنه په خوزښت راولي . الفت دشاعر رسالت اود شعر د مضمون په اړه وايي .

"شاعر باید د فکري انقلاب علمبردار او بت شکن وي . شاعرتنه نه ښایي چې د زاړه منطق

درس د عقل له زاړه بوډانه واخلي او په زاړه فکری لارې شي" . (3)

الفت د بڼه شعر او یوښکلی شاعر لپاره د فکر او عقیدې ازادې مهمه گڼي چې په هیڅ وخت او هر ډول شرایطو کې چا ته سر تیت نه کړي ، نوی فکر له ځان سره ولري او په پخوانیو سنتي لارو لار نه شي . که شاعر دغه ځانگړتیاوې ولري نو د بڼه شعرو یلو طمعه ترې کیدای شي .

الفت وايي .

"هغه څوک چې په زړونو کې هیجان ، تاثر او هیجان نه شي پیدا کولی اوزړونه نه خوزوي شاعرو ته نه شو ویلی که دا رښتیا وي چې د چرگانو په نارو ویده خلک له خوبه پاڅیږي

نودا بیدو منو چې دشاعرانو په نغمو دیو ملت مړه احساسات او جذبات راوښیږي" (4)

الفت دشاعر او فیلسوف د فکر نتیجه یوه گڼي . یوازې دارايي لارې یې جلا گڼي . دشاعر د فکر او خیال پراوړ لوړوي او له لوړ ځای نه د جهان ذره ذره گوري . د فیلسوف نظر ژور وي او په خپل ژور نظر د پدیدو ماهیت معلوموي . الفت په یوې نثري ټوټې کې دغه مطلب په ډیره بڼه توگه وړاندې کړی دی .

"وریځې پورته په هوا کې دي ، څاگانې ښکته په ځمکه کې . هغه څه چې په هسکوور یځو کې شته په ژورو څاگانو کې هم شته . په دغو اوبو باندې هم هماغه تنده ماتیري . دلور خیال او ژور فکر نتیجه یوه ده . ته یا خپل نظر ډیر لوړ کړه یا په خپل گریوان کې سر ډیر ښکته کړه . زه دشاعر او فیلسوف فرق همدغه گڼم" . (5)

دالفت په نظر شاعر عادي وکړی نه دی بلکې له عادي وگړو څخه ډیر تفاوت لري . هغه څه چې یوشاعریې ویني یو عادي وگړی یې نه شي لیدلی . له کایناتو او طبیعت سره یوازي شاعر رازونیا کولی شي او دکایناتو په رمز باندې هم یوازي شاعر پوهیدای شي .

الفت په دې اړه لیکي .

"په یوه لازه ډیر خلک تیریري مگر یونیم پکې چیرته یوه ښکلې مرغلره پیدا کړي چې دچاله امیله پریوتې او په خاورو کې پرته وي ، ډیر لاروي په یوه لازه روان وي څوک یوخوا گوري څوک بله خوا دچا یوشي ته پام شي دچابل شي ته ، یوپکې ددیواله له کنډوه کوم ښکلې مخ ویني بل دپام په سرتوره کتوه . دیونظر دخان اوملک په ښکله وي بل دخورانو اوغریبانو جونگړو اوکنډوالو ته گوري". (6)

الفت وایي چې شاعر باید دخپلې ټولنې له حاله خبروي او دټولنې دحقایقو ویندوي وي ، قومونه راویښ کړي اوراتلونکي په اړه دوران دویني پیغامونه ولري .

گل لانه وي ټوکیدلي چې وږمه یې راځي ده ته

دبلبلو نغمې اوري دبل عصر گلستان کې

دمرغانو پراوزونه په هگیو کې لاویني

پلوشه دلمرلیدای شي دسپیدو څیري گریوان کې

ترجمان دطبیعت دی باخبر دملک له حاله

غلی نه دی پاتی شوی په بهار اوپه خزان کې

دده سترگې دوریښې ، ذره بیښې اوحق بیښې

له هرچا یې نظریې لوړدی کوي څارپه کهکشانی کې

حاجبان او حجابونه دده مخه نیوی نه شي

حقیقت پسې کړي هڅه په مکان اولامکان کې

ده سره تحولات شته دی راوړي انقلابونه

په افکارو په عاداتو په اوضا عو ددوران کې

چې یوقام له خوبه وینس کړي اوفکرونه رابیدارکا

قدرت دغه تاثیر اینی دشاعراه وفعان کې (7)

الفت شعر الهام گڼي اووایي چې شعرویل دمعمولي خلکوکارنه دی چې دغه مطلب په یوه څلوریزه

کې دا ډول بیانوي .

په عادي حال کې عادي غوندي انسان يم
 دژوند چارو کې له ډيرونه نادان يم
 په بل حال کې څوک زما په خوله څه وايي
 چې بيازه پخپله هم ورته حيران يم (8)

الفت دشاعر دنده دټولني راويښونه گڼي . شاعر بايد دظالم او مظلوم څيري ولس ته وښايي . خلک خپلو حقونو ته متوجه کړي . د الفت په نظر شاعر دټولني لارښوونکی دی چې ټولنه رهبري کړي او شاعر خپل رسالت سرته ورسوي . الفت دخپل هر پيغام لپاره ډيري ښکلې طرحې جوړوي چې مثالونه يې دخلکو له ژوند نه راخلي او بيرته يې په خپلو الفاظو کې او اغيزناکو کلمو کې وړاندې کوي .

لکه دشاعر تحفه

زه چې ورغلم هغه په کوټني کې ناست و . سړي په گريوانه کې کښته کړي و ، فکري عبادت يې کاوه . کله چې هغه سر راپورته کړ او په مايې نظريې ولويده ماخپله تحفه يو دپرانگ پوستکی او يو غزنيچي پوستين دهغه په مخ کې کښنود . هغه وويل :

"دا يو دظالم پوتکی دی ځکه دپښو لاندې لويږي دابل دضيعفانو له پوستکونه جوړ دی او په غاړه پورې تعلق نيسي . دشاعر تحفه بايد همدغسې وي او همدغه معنا ولري . دی بايد دا دوه منطري همدغسې وښيي او خلک په دغه رمز ښه پوه کړي . په دغو خبرو زه له خوبه راويښ شوم او په خوب کې دخپل خوب په تعبير پوهيدلی وم" (9)

الفت دشاعر او ادب لپاره خيال ډير مهم او بنيادي عنصر گڼي چې پرته له خيال نه ادب نه ايجاد يږي او که وي هم نو يوبې خونده او بې کيفيته ليک به وي .
 الفت دخيال په اړه وايي

"خيال پت معنوي قوت دی چې له واقعاتو او محسوساتو نه هغه خوا ځيني شيان ويني او په غيبي حقايقو پورې زړه تړي . په کومه لار چې خيال تللی شي عقل هلته درندو په شان ټپريږي او څه نه ويني . دانسان د فکر او عقل مانې په خيال ولاړده او د ملتونو په حيات کې ډيره ستره او مهمه برخه لري . خيال په شعراو ادب ډير دخل لري او شعرا او ادبا دخيال په مرسته عواطف او مشاعر راويښوي چرته چې شعراو ادب کمزوري او خيالات مړه وي هغه ملت مړ بلل کيږي . که په شعر او ادب کې له خيال او تخيل نه کار واخيستل شي له رڼدو سترگو هم اوښکې تويوي اوله کاڼو سخت زړونه نرموي" . (10)

الفت دخيال په برخه کې اوږده بحثونه لري . خيال په درې برخو تقسيموي لکه مبتکر خيال ، مصور خيال او مفسر خيال چې بيا هريو يې ځانته تفسير لري او دلته دمقالې دحوصلې نه لرې خبره ده .
 الفت کله کله دخپلو ادبي نظرياتو مفاهيم په خپلو شعرونو کې هم راوپري لکه :

فکر کې خیال په خیال کې فکرنیول
معنی ته رنگ رنگ ته معنی ورکول
دشاعر کار دی شاعري وگڼه

دزره په سترگو خوب په وینه لیدل (11)

دالفت په نظر د شعریو مهم توکی عاطفه ده او دالفت له نظره عاطفه یوه داخلي قوه ده چې دغه قوه په نفسونو تاثیر کوي خوالفت د عاطفې لپاره رښتینوالی او صداقت ضروري گڼي . د عاطفې رښتینوالی دادی چې حقیقي بنسټ ولري او که چیرې د عاطفې رښتینوالی نه وي نو پیکه توصیفونه او تکلفي مبالغې به وي . دی وایي چې ځینې خطیبان او شاعران احساساتي کلمو لکه وطنیت ، ملیت ، قومي لوړتیا په راوړلو سره دعوامو په شعور لوبې کوي ، ددوي احساسات راوینبوي اومتاثر کوي یې مگرداثرات اني وي او دوخت دغوښتنې تابع وي ، کله چې غوښتنه بل راز شوه نودغه وینا بیا هیڅ قیمت نه لري . الفت دغه ډول شاعري په ادب کې نه حسابوي چې موسمي رنگ لري اود موسم اووخت په تیریدو سره یې بیاڅوک نه اوري اونه چلیږي .

الفت په ادب او شعر کې دابتکار اونوبت پلوی دی او نوبت دده په نظریه یو ادبي اثر کې نوي مضمون اونوي فکرته وایي . الفت دا هم وایي چې که نوی مضمون نه وي اوموضوع زړه وي نودویلو انداز او طرز دې باید نوی وي ، که شاعر اولیکوال دغه قوت ونه لري نو بیا به نقال اومقلد وي ، تکراري خبرې به وي او چې نوبت نه وي نو ادب دابتدال سطحې ته راټیټیږي او ابتدال دشاعر اولیکوال مرگ دی .

پوهاند عبدالحي حبيبي دالفت دتفکر، هنر اودده دخلاقیت په باره کې وایي

"الفت یوماهراوسترگه ورهنرمن (ارټیست) دی چې دده په هنر کې دا درې غټې ښکینې وینم ، جمال چې دالفاظو او کلماتو غوره کول اوبیا دهغو اوډنه ، ترتیب اویبودنه (نظم) غټې ښانې دي . دویم برهان اواستدلال که د فطرت له هره مظهره وي یو منلی دلیل جوړولی شي اودده په نظر کې د دنیا ټول مظاهر داستدلال دپاره څرگندې ښې دي . دریم انتقاد دده دهنرغټه ښکینه ده . دی دمظلومانو خواخوږی دی ، داجتماعي ظلمونودښمن دی . په خپل لیک کې که منظوم وي که منشور اولسي تجاوزاتو ته گوته نیسي اودده قلم په دې خواکې ډیر تیز دی . دظالمانو اسرار لوڅوي اود مظلومو اولوڅو لغړو په کوټو ورننوڅي اود دوی دفلاکت او بدبختۍ حال گوري او هغه د ، ولس دعبرت لپاره په داسې ژبه بیانوي

که دچازره ډیر کلک هم وي بیابه هم اغیزه پرې وکړي" . (12)

الفت د فکرازادي ترهرڅه مهمه گڼي او په تیره شاعر او لیکوال که د فکرازادي ونه لري نو شاعر اولیکوال یې نه گڼي . الفت فکراو عمل سره تړلی گڼي او که فکر عملي بڼه پیدانه کړي نو بیا

دمري مثال لري . فکرونه بايد د عملي کيدو استعدادولري او کوم فکرچې نه عملي کيږي قيمت نه لري . الفت وايي که په يوادبي اثرکې د فکرزادي اومفکوره نه وي نو بې روحه جسد دی .
الفت د فکرکولو اودفکرزادۍ په اړه ليکي .

"مورباید فکر وکړو او بې فکره نه شو . د فکرزادي که دخاينانو ، غدارانو اورياکارو لپاره ضررلري ديو ملت لپاره ډير مفيد معلوميري او ترقي ورپورې تړلې ده . که فکرونه ازاد شي او هرڅوک خپل نظريات بنکاره کړي شي مفکران اوفکري مشغله پيدا کيږي . دغه دملک مهم مسایل چې او س پکې فکرونه گنگس اوحيران دي او دمشکلاتو علاج رانه ورک دی اصلي علت يې همدغه دی چې په کلونو کلونو فکرونه ايسار اومختق شوي دي .
له دغه محبوس اومقيد فکرونه دحل لاره غوښتل هيڅ معنا نه لري". (13)

يوبل ځای ليکي

"چيرته چې انديښنې او تصورات لکه بنديان اوقيديان په ذهن او دماغوکې ايساروي اودجرت اوجسارت لاس او پښې تړلي وي ليکوال هلته غلامانه حثيت لري". (14)

الفت کوم پوهنتون اومکتب نه ولوستی ، نه يې کوم خاص استاد درلود مگرده يو خاص استعداد درلود . دی يومفکر و اودديد مشاهده يې ډيره ژوره ده . دده تفکر اوژورې مشاهدې دده دنړۍ ليد درامنځته کيدو سرچينه وه . په نظم اونثرکې يې هغه څه ويلې دي چې نوي وو او داولس دژوند سره يې تړاو لاره . دويښ زلميانو دنهضت په موسسينو کې و اودوخت پرحاکم نظام يې شديد انتقادونه کول .

کانديد اکاډيمسن محمدصديق روهي يې په دې ډول يادوي .

"دپښتوژبې نقاد ليکوال اومتفکر شاعر ارواښاد گل پاچا الفت دخپل وخت دتحول غوښتونکو اوريفورميستانو په لومړي کتارکې دريدلی و . دشعراو ادب له لارې يې دځوانانو په تنوير کې ستره ونډه اخيستې ده . الفت يواتقادي ريالست و چې دحاکمې طبقې ارتجاعې خيره يې افشا کوله اودفساد ، اختناق او ارتجاع پرضد يې کله علني اوکله په رمزي توگه مبارزه کوله". (15)

روسي ليکوال دوريانکوف دالفت په باره کې وايي .

" که څوک دگل پاچا الفت دپيژندنيې پوښتنه وکړي ممکنه ده دده داثارو دتجزیې له مخې

ورته دايوه جمله په ځواب کې وويل شي الفت له اولس څخه دي اوله اولس سره دي" (16)
دالفت دتفکراندازه دده داثارو له مطالعې څخه څرگنديدای شي چې دغه شخص دفکرپه توليد کې څومره ونډه درلوده . دده په ادبي نظرياتوکې ډيرې داسې نوې خيري شته چې نه ده لوستې وې

اونه يې له کوم کتاب نه راخيستې وې اوداهغه نظريات دي چې اوس هم دمنلوور دي ترډيره حده له اوسنۍ زمانې سره سازگار دي . هغومره فکرچې الفت خپل اولس ته ورکړي او د دوي په بيدارۍ اووينيدنې کې يې خپل رول اداکړی دی بل مثال يې نشته . ده خپل فکرونه هميشه په ساده الفاظو او دخلکويه ژبه ولس ته وړاندې کړي خودارايې انداز يې خوږ اوزره رابنکونکي دی . دی ساده مثالونه وړاندې کوي خويه دغه ساده مثالونو کې دژوند مهمو موضوعاتو ته دخلکوياملرنه راگرځوي . دلته دخپلوخبرو په پای کې دالفت ديوي نثري ټوټې يوه برخه راوړم چې دده د فکرژوروالي ترينه څرگنديږي .

"په شفتالوکې زړی دی په زړي کې ونه ولاړه ده . دغنمويه وړو کې دانه شته ، په دانوکې همدغسې وړي شته په چرگه کې هگۍ کې چرگه ده .دغه يوه پندانه چې گوري تيل اوپلته دواړه لري اوپه حقيقت کې بله ډيوه ده . مگرستا سترگې دغه رڼا نه وينې . ته خبرنه يې چې په يوه دانه اويوڅاڅکي کې عالمونه پراته دي . ته پخپله هم دغنم په دانه کې ويده وې . بيا دې په يوڅاڅکي اوبو کې لامبو وهله . نن په لويه بيړۍ کې ناست يې اوپه لويو دريابونو کې کې گرځې". (17)

پايله:

گل پاچا الفت دمعاصري دورې مفکر ، نوبتگر اويوريالست شاعر اوليکوال دي چې دپښتوژبې اوادب په هرڅه کې گټوراثارلري . نوموړی دخپل وخت انقلابي شاعر اوطبقاتي ليکوال و چې تل دخورانو، مزدورانو اوبزرگانو په څنگ کې ولاړ و او پرحاکمه طبقه يې شديد انتقادونه کول . الفت سربيره پردې يو مفکر ليکوال و چې هميشه يې د فکر توليد کړی اود ، ولس اذهان يې په خپلو نويو فکرونو روښانه کړي دی . دالفت دادبي نظرياتو ډيره برخه دده دخپل فکرمحصول ده اوهغه څه يې چې دشعر ، ادب اوتخليق په اړه ويلې دي دده دخپل فکرايجاد دی . دالفت ادبي نظريات دده په (ادبي بحثونه) نومې کتاب اوهمدرانگه په (ليکوالي املاواونشا) کې هم راغلي دي . الفت علاوه پردې پخپلو نثري ټوټو کې هم دادب ، شعر ، شاعر اوليکوال په اړه ډيرې گټورې خبرې کړي دي چې دنويو ادبي نظرياتو څرگندونه کوي . په پښتو معاصرينو کې الفت په دغه کار کې مخکښ دی او دغه امتياز يې پرځای دی . دښه شعر ، دښه ادبي اثر ښيگڼې او پيژندنه دلومړي ځل لپاره الفت په معاصره دوره کې تعريف کړې . همدارانگه دټولنيز او ادبي انتقاد شروع هم ده وکړه اوپخپلو اثارو کې انتقاد رامنځته کړ . دی دخپلوتوندو انتقادونو له کبله په انقلابي شاعر مشهورشو . دالفت ادبي انتقادونه دليکوالو لپاره داثارو داصلاح ډيره لازمنوونې وسيله شوه . لنډه داچې الفت دخپل وخت ډيرلوی مفکراونوبتگرشاعر اوليکوال و چې اثاروافکاربه يې ترډيره وخته په خلکو کې ځای ولري .

حوالي

- (1) روهي ، محمد صديق ، دالفت ادبي بحثونه ، دالفت ياد دسيمينارد مقالو مجموعه، ۱۳۶۱ مخ 12،13
- (2) الفت ، گل پاچا ، ادبي بحثونه (دريم چاپ) پيښور ، دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۸۰ ، مخ 5
- (3) الفت ، گل پاچا ، ليکوالي املا او انشا (څلورم چاپ) جلال اباد : يارخپرندويه ټولنه، ۱۳۹۲ ، مخ 88،87
- (4) همدغه ، مخ 88
- (5) همدغه ، مخ 159
- (6) همدغه ، مخ 37
- (7) الفت ، گل پاچا ، غوره اشعار ، پيښور : کابل کتابفروشي ، ۱۳۶۹ ، مخ 5-1
- (8) الفت ، گل پاچا ، دالفت خبرې ، پيښور : ميهن خپرندويه ټولنه ، ۱۳۹۴ ، مخ 114
- (9) الفت ، گل پاچا ، غوره نثرونه (دويم چاپ) جلال اباد : ميهن خپرندويه ، ۱۳۹۳ ، مخ 14
- (10) الفت ، گل پاچا ، اجتماعي نظريات (دويم چاپ) ميهن خپرندويه ټولنه ، ۱۳۹۲ ، مخ 44-42
- (11) الفت ، گل پاچا ، دالفت خبرې ، مخ 85
- (12) حبيبي ، عبدالحی ، الفت (غوره نثرونه) دويم چاپ ، جلال اباد ۱۳۹۳ ، مخ 115-114
- (13) الفت ، گل پاچا ، اجتماعي نظريات (دويم چاپ) ، مخ 11-10
- (14) الفت ، گل پاچا ، ليکوالي املا او انشا (څلورم چاپ) ، مخ 54
- (15) روهي ، محمد صديق ، ادبي څيړنې ، پيښور : دانش خپرندويه ټولنه ، ۱۳۸۶ ، مخ 110
- (16) دوريانکوف ، دگل پاچا الفت غوره اشعار ، ژباړه معتمد شينواری ، کابل مجله ، څلورمه گڼه ، کابل : پښتو ټولنه ، دولتي مطبعه ، ۱۳۳۹ ، مخ 32-29
- (17) يون ، محمد اسمعيل ، دالفت نثري کليات ، کابل : اسد دانش مطبعه ۱۳۸۹ ، مخ 45